

Председник Владе Војводине Бојан Пајтић и заменик председника ЛСВ Бојан Костреш на последњем састанку договорили су се да спорна реченица да је “аутономија Војводине историјско и природно право њених грађана и њиховом вољом Војводина је у саставу Србије“ остане у тексту Предлога декларације о заштити уставних и законских права АП Војводине. То је био услов да представници ЛСВ у војвођанској влади подрже текст декларације.

Овај договор политичких партнера омогућиће не само доношење ове спорне декларације већ ће створити услове за опстанак коалиције ове две странке које су нашле заједнички интерес да бране историјско и природно право грађана Војводине на аутономију. Тако је разрешена дилема о томе да ли Бојан Пајтић има политичку подршку својих коалиционих партнера у борби за уставна права АП Војводине у којој нема, по њиховом тумачењу, ни трага сепаратистичким намерама и политичким тежњама за стварање услова да Војводина крене путем сецесије. Али заменик председника Демократске странке нам дугује одговор да ли је ову његову борбу за историјска и природна права грађана Војводине подржало и Председништво или Главни одбор ове странке или је њему довољна само подршка ЛСВ-а као досадашњег природног коалиционог сарданика.

По свему судећи, за ову његову политичку акцију доношења контроверзне декларације он нема подршку највиших органа Демократске странке, јер у свим његовим жустрим реаговањима он се није ниједном позивао на политичку подршку надлежних органа Демократске странке који су по њеном Статуту одговорни за вођење страначке политике на целокупној територији Србије. Изостанак јасне и недвосмислене страначке подршке показује да се ради о самосталној акцији која има све одлике партијског пуча и драстичног кршења статутарног и организационог, али и програмског устројства Демократске странке.

На овај начин отвара се питање и постојања јединствене државне и националне политике Демократске странке, али и питање легитимитета и функционалности

руководства странке и њеног председника. Овај потез заменика председника ДС Бојана Пајтића озбиљно доводи у питање елементарно јединствено функционисање у формирању и спровођењу најважнијих стратешких политичких одлука и програмских опредељења. Јер када се говори о аутономији Војводине, не ради се о рутинском политичком питању за чије покретање није потребна озбиљна и зрела одлука страначких органа, већ је у питању суштински однос Демократске странке према аутономији Војводине и очувању територијалног интегритета Србије и њеног уставног устројства. Овакво „самостално“ деловање Бојана Пајтића неизбежно отвара проблем на који начин сада функционише Демократска странка, која пролази кроз веома тежак период консолидације и проналажења нове програмске концепције.

Да ли се након стварања нове странке Заједно за Србију у централној Србији ради и о формирању нове Демократске странке Војводине. Један од политичких аналитичара и борац за аутономију Војводине већ је отворено наговестио ову могућност у својој недавној изјави о актуелним дешавањима поводом доношења декларације. Јован Комшић је том приликом изјавио: „Владајућа републичка коалиција СНС и СПС успела је у врло кратком року да искористи набачену лопту ДС Војводине и да ту набачену лопту пребаци са терена блокаде и могућег дебакла преговора о Косову на Војводину“.

Јасно је да Бојан Пајтић има већ уиграну поставу оваквих политичких аналитичара и теоретичара војвођанске аутономије који ће бранити његову борбу за поштовање уставне позиције Војводине, без обзира што се она сада на неодговарајући и неприхватљив начин ослања на одбрану природног и историјског права грађана Војводине на аутономију. И у овом ставу се јавља главна противречност у овако схваћеној и брањеној аутономији Војводине. Сви они који се сада тако снажно и одлучно залажу и захтевају одбрану природног и историјског права грађана Војводине били су најжешћи критичари и негатори сваког позивања српског народа у време бруталног разбијања Југославије на поштовање његових историјских права на Косову, Црној Гори, Хрватској и у Босни и Херцеговини. Тада је то жигосано као ретроградно окретање анахроним идејама деветнаестог века и праћено ставом да позивање на историјско право српског народа спада у антиевропско и антимодерно гледање на савремене политичке процесе и да нас враћа у мрачну прошлост и ропотарницу историје.

Сада се ти исти политички аналитичари и аутономашки политички делатници позивају не само на историјско већ и на природно право на аутономију и вољу грађана Војводине који су својом вољом у саставу Србије. Јасно је да се у основи овог њиховог залагања налази и отварање могућности да се ова воља грађана измени и Војводина промени свој садашњи уставни и политички положај. Јер зашто се ЛСВ тако истрајно залаже да се ова реченица о историјском и природном праву на аутономију не може брисати из предлога Декларације. При томе се позивање на природно право чини без икаквог теоријског утемељења јер је оно по својој вредности и цивилизацијском досегу далеко изнад ситних политичких калкулациоја покрајинских политичких коалиција.

За Демократску странку и њено ново руководство овакав начин деловања Бојана Пајтића остаје као велики изазов. Ако оно не врати деловање покрајинске организације у јасно одређене статутарне и демократске процедуре, наставиће се њена даља ерозија и програмско и организационо урушавање.